

Na Putinovu výzvu Burjatsko, Jakutsko a Tuva povolávajú skúsených veteránov ostreľovačov

- CZ24 News | 26. září 2022

RUSKO: Rodák z Burjatska Badma Cyrendoržiev ide na Ukrajinu medzi mobilizovanými z republiky. Podľa jeho slov je to už jeho tretia „vojna“. Prvá bola v Afganistane, kde skončil ako súčasť 860. motostreleckého pluku, kde si odslúžil vojenskú službu.

Po prvom nácviku strelby na strelnici ho zaradili ako ostreľovača. Vtedy zo sto metrov trafil päťkopejku – mincu. Poručík iba zahvízdal. A v noci z rovnakej vzdialenosti zhasil zapálenú novoročnú girlandu. V tomto nebolo nič prekvapujúce. Badma je dedičný ostreľovač. Jeho starý otec bojoval vo Veľkej vlasteneckej vojne, bojoval v ostreľovacom oddiele 32. sibírskej divízie, kde bolo veľa Burjatov. Vrátil sa po zranení. „Musiš strelieť Nemca do očí, aby si nepokazil kožu,“ rád opakoval môj starý otec. Dedko mal veľa zásahov ale aj zranení. Podľa Badma mal starý otec len jedno celé miesto na tele.

V Afganistane ho dušmani volali „Chazar“ – vyzeral ako miestni mongoloidní Chazari. Lovili Chazara – rôznymi spôsobmi, miestny autoritatívny dušman si na vzal na mušku. Mudžahedíni ponúkli za jeho hlavu päť „šťavnatých“ baranov a vrecko iránskej ryže. Nastal hon na „šuravi Chazarom“. Aj ostreľovači ho tiež lovili. Vreco ryže a barani boli príjemným bonusom.

Chazar bol niekoľkokrát postrelený z britskej búrskej ostreľovacej pušky, s ktorou Briti lovia slony v Afrike. Raz boli z tejto pušky prestrelené dve titánové nepriestrelné vesty, ktoré ležali vedľa Badma. Burjat ich maskoval za kameň, aby prilákal afganského ostreľovača na živú návnadu. Od výstrelu sa „brnenie“ roztrhlo rôznymi smermi ako handrové záplaty.

Po Afganistane sa Badma vrátil domov a zamestnal sa v miestnom lesnom podniku. Celý život sníval o tom, že bude lesníkom – ako jeho starý otec. Po nejakom čase zavolať jeho bývalý veliteľ pluku Lev Rochlin do ústredia Barguzinského lesníctva. A požiadal o pomoc v Čečensku (Rochlin tam už velil zboru). Slúbil hodnotu, peňažný príspevok, buzi a chušuri (národné burjatské pochúťky). V Čečensku mali ťažké časy s ostreľovačmi. A keď militanti začali opäť bojovať, bolo treba s nimi bojovať. Badma bojoval v prvej aj druhej čečenskej vojne. Koľko militantov zničil so zbraňou v ruke, nepovie.

Keď odchádzal z domu, Rochlin prikázal kuchárom, aby mu špeciálne pre Badmu pripravili „horkohog“ – národné burjatské jedlo z jahňaciny, ktoré sa pripravuje na uhlíkoch v plechovke od mlieka...

Toto je jeho druhá cesta na Ukrajinu. Prvá skončila neďaleko Mariupolu. Podľa veku nie je vhodný na mobilizáciu, ale po rozhovore s miestnym vojenským komisárom sa rozhodol ísť. A pred odchodom na letisko Bajkal v Ulan-Ude stihol poskytnúť rozhovor pre Svobodnoe pressa.

- Badma, každý sa môže stať ostreľovačom?

- Podľa toho akým. Existuje ich niekoľko typov – ostreľovač-sabotér, pechotný ostreľovač, ostreľovač pre mestský boj. Všetko je trochu iný psychotyp. Sabotér môže čakať celé dni na požiadavku na svoju vytúženú obeť. Pechotný ostreľovač pracuje v boji ako súčasť útočných tímov. Je to tímový muž. Musí strieľať ako kovboj a behať ako jeho kôň.

Mestský ostreľovač je ostrý a prefikáný chlapík. Pracuje z krytu, behá po bytoch ako los, útočí z výškových budov, pivníc a pevností, kryje svoje vlastné, odvádza nás od pozornosti nepriateľa a je pripravený každú chvíľu ísť do boja. Musí sa pohybovať medzi mestskými ruinami a sutinami, preliezať kanalizačné šachty, pivnice, tunely, katakomby a iné komunikačné priechody ako potkan. V mestskej bitke je veľmi dôležité mať čas vyliezť na piate alebo siedme poschodie domu a urobiť si tam oporu. Alebo aj na streche. Odtiaľ je najlepší prehľad.

Ale ak na vás začnú biť z tanku, musíte rýchlo zmiznúť. Tank vás môže dokonca pochovať pod troskami. Keď na mne v Mariupole začal pracovať tank, občas som sa spúšťal priamo na lane z okna na žumare. Ako horolezec. Nohy ostreľovača musia byť veľmi rýchle. Pretože po úspešnom výstrele sa na neho začína poriadna poľovačka.

-Je ťažké sa to naučiť?

- Je to na dlhú dobu. Človek musí byť na to predisponovaný. Nie každému sa to podarí. V Afganistane som nevidel ani jedného ruského či kaukazského ostreľovača. Teplota nie je rovnaká. Burjati, Jakuti, Tuvani, Kylmykovia, Chanti, Mansi, Nivchovia... Dokonca som stretol aj Čukčiov. My, prižmúrení, vidíme oveľa ďalej ako Slovania. Ohnisková vzdialenosť je iná. A burjatský ostreľovač uvidí. V armáde sa však ostreľovači vyberajú po minimálne šiestich mesiacoch služby. Musíme sa bližšie pozrieť na človeka, pochopiť jeho psychiku, vidieť, ako strieľa na strelnici.

- Aké sú špecifiká práce ostreľovača na Ukrajine?

- Sniper-sabotér musí neustále pracovať v "šedej" zóne. Je veľká - tri až štyri kilometre. Toto je oblasť, kde sa pohybuje. A často je obsypaná nášlapnými mínami. A lesov je málo. Stále sme zvyknutí bojovať v lesoch, v horách. Tu sa musíte veľa plaziť, pracovať hlavne za úsvitu, na „psej hliadke“. A keď niekoho vyriešite, môže sa „pomstiť“ mínometmi. A pokrývajú celé štvorce. Preto je veľmi dôležité mať únikové cesty. Pri ležaní na bruchu už v duchu kalkulujete, ako sa „odtrhnete a zaleziete“. Je žiaduce, aby v blízkosti bola dutina, jama alebo drážka. A musíte po nich skokmi utekať, vyhadzovať kolená vysoko. V týchto chvíľach sa každý modlí k svojmu bohu.

- Čo znamená maskovanie v živote ostreľovača?

To je podmienka jeho prežitia. V lese a na poli sa musíte stať kameňom, stromom, kríkom, zemou, vodou. Pamätám si, že v Afganistane sme kráčali po chodníku pozdĺž úpätia hory a za súmraku nám vyšiel v ústrety mudžáh. Pred zákrutou hory si čupol dolu pri cestičke a na hlavu si pretiahol vrece hrubej vrecoviny. A zmenil sa na kameň. Na dva kroky od neho prešla celá rota a nikto nič netušil. Išiel som posledný. A textúra kameňa sa mi zdala podozrivá. Sadol som si, akoby som si šnuroval topánky. A potom som si lahol nenápadne vedľa. Prešli tri minúty. Naši sú preč. Aj ja ležím ako mŕtvy. Pozerám sa - kameň stúpa a pod ním - ľudské nohy. Musel som strieľať. Kameň spadol.

Vyzliekol som vrecovinu a pod ňou bol bradatý muž s dierou na čele. Potom som aj ja prijal tento kryt. Teraz idem s veľkými taškami, v batohu zaberajú málo miesta. A mám ich v rôznych farbách - podľa oblasti. Teraz sa za pätnásť sekúnd stanem napríklad kameňom.

- Nepriatelia prešli okolo teba?

- Opakovane. Pokiaľ nešli po mne. Jeden sa dokonca vymočil na môjho hejkala. Skoro ma prevalcoval. Ale nezbadal ma. Na dobrý trik prišli naši ostreľovači v Čečensku. Zrezali hrubé bukové konáre a strčili si ich do opaskov. Tak sa zmeníte na krík. V Bamute, v lese počas bitky, som stál v takom kríku a na dva kroky okolo mňa prebehli militanti. Dal som ich odzadu.

- Aká je najlepšia zbraň pre ostreľovača?

- Tú čo miluje. A každý má rád to svoje. Vyskúšal som všetko – anglické, kanadské a izraelské pušky. Napriek tomu pre mňa neexistuje nič lepšie ako staré dobré SVD. V našom pluku jeden ostreľovač na SVD pripevnil guľometné dvojnožky. Veľmi to pomohlo. Aj keď spätný ráz je silný. Niekedy sa ostreľovač presunie z úderu do ramena celým telom na zem.

V Afganistane som mal pušku Kord. Silná zbraň. Raz som v Groznom „Kordom“ zrazil cez stenu domu arabského ostreľovača. Skenoval som si v hlave, kde sedel, odtiahol som Kord na piate poschodie domu oproti a zasiahol som ho cez stenu. Zviezol sa na svoju posteľ a v „ruinách Ríšskeho snemu“ sa ukládnul. V stene diera veľkosti ľudskej hlavy a ostreľovač bez hlavy. Len prsty mŕtvol vibrujú. A červený mozog rozhádzaný po celom byte.

Ostreľovači sa musia tiež neustále preškoľovať. Musíte byť schopní útočiť v tme na zvuk, na šuchot. Nie každý je na to pripravený. V noci však pomáhajú „tepláky“ (termokamery), no ak nie je po ruke prístroj na nočné videnie? Alebo ho zasiahla guľka? Oči sú vašou zbraňou. Sú vždy s vami.

- Musel si strieľať v noci?

- V noci v Gostomeli som z veže dispečera z môjho „Vintorezu“ v noci stiahol jedného „klienta“, keď si zapálil cigaretu od súdruha z jeho cigarety. Zasiahol som oheň. Vzal som to trochu vyššie – aby som udrel hlavu. Pozerám – do vzduchu vyletelo svetlo, kotrmelec. Takže došlo k „príchodu na adresu“. A v Afganistane, v zálohe, raz v noci som strieľal na hĺkanie osla. Hlavnú hliadku sme pustili a potom išla karavána. Oslík ich vydal. A potom začala zábava.

Všetci pálili stopovkami, aby osvetlili priestor a ja z Kordu som strieľal na zvieratá, podľa zvuku. V tú noc som zabil toľko tiav a somárov – dosť na tri zoologické záhrady. Žiadna technika – riadte sa inštinktom. Pozeraj, počúvaj zem, cíť vzduch.

Pamätám si, že pri Avdiivke mi v noci v kroví v lese padla do oka mačka. Okamžite sa vynorila myšlienka – čo robí toto domáce zviera v lese? Vzal som ju do náručia, čuchal... A ona vonia za ohňom. Znamená to, že niekto nablízku zapálil oheň. Nie je to hliadka Ukrajincov?

Potichu sme sa poobzerali po okolí – pre istotu. Traja chlapi sedia pri vyhasnutom ohni. Dojedli svoje prídely keď navštívili Banderu.

- Ostreľovač musí stráviť veľa hodín na jednom mieste, v jednom úkryte. A ako sa napríklad vyrovná s potrebou?

- Pod seba. Ako novorodenec. V lepšom prípade odpadové látky zahrabete v blízkosti. Ale v žiadnom prípade by ste nemali vstať – ukážete sa. Na to sa môžete len mierne otočiť. A veľmi pomaly.

- Hovorí sa, že všetci ostreľovači sú poverčiví ...

— Absolútne. V našom biznise sa bez toho nezaobídeme. mystické povolanie. Každý ostreľovač má svojho boha lovu. A pred bitkou a pred odchodom do polí sa za neho určite musíte pomodliť. Profesia je nebezpečná. Do zajatia nás neberú.

- Musel si hľadať iných ostreľovačov?

- Stalo sa. Ale je to ťažké. Ty ideš po ňom, on, ten bastard, ide po tebe. A nie je ľahké ho dostať von. V takýchto prípadoch som sa radšej zpojil. Je veľmi dobré to robiť s partnerom. A pohybujte sa synchronizovane. Ale treba behať cik-cak. Keď vidí, že sa k nemu rýchlo približujete, začne byť nervózny. Ujdú im nervy. Zvyčajne utiekli. Potom od nás Čečenci prevzali tento trik. Sú to riskantní chlapi, páčilo sa im to.

- Čo si myslíš o ženách bojujúcich ako ostreľovačky?

- Zle. Počas vojny, samozrejme, boli. Bolo to však vynútené opatrenie. Mnohé ženy, ktoré „snajperovali“, nemohli neskôr rodiť. Zdravie žien podkopávala zima a hygiena. Sme to my, muži, kto sa dokáže celé dni váľať v blate a sračkách, ale žena je tvor čistotný. Musí byť hygienická. A nie je to ženská záležitosť – vojna. Je tu príliš veľa brutálnosti.

- Badma, ty si skúsený muž... Mohol by si dať nejakú radu všetkým našim ostreľovačom na “fronte”?

„Môj starý otec to priniesol z vojny na pokrčenom papieri. Bola to správa pre veliteľa Čujkova . Pamätám si naspamäť tieto slová: „Ostreľovač je lovec. Nepriateľ je zver. Vystopujte ho. Vylákaj pod výstrel. Kryt a trpezlivosť sú vaše zbrane. Staňte sa neviditeľným. Vďaka tomu budete nezraniteľní. Naučte sa hladovať, znášať chlad, znášať bolesť, byť v klude. Len tak sa dostanete k nepriateľovi aj v hĺbke jeho obrany. Je prefíkaný – buďte múdrejší. Je odolný – buďte vytrvalý. Si viac ako bojovník. Vaša profesia je umenie. Dokážete to, čo iní nedokážu. Vaši chlapci vám veria. Za vami je Rusko. Buďte bezohľadní. Nechajte nepriateľa, aby sa vás všade bál. Dajte mu strach. Len tak vyhráte.”

AUTOR: Igor Mojsejev

Zdroj: FB Armadni Magazin